

Text a foto: PAVEL HUB

Přátelství bez hranic? Oczywiscie!

Plných jedenáct dní trvala Halcamp Rally, mezinárodní slet karavanistů uspořádany 23. 7. až 2. 8. 2009 manželi Głowińskými z Wroclavi. Ti pro její čtvrtý ročník zvolili jako dějisté dvě města: Świdnicu v Dolním Slezsku a Krakov. Do malopolské metropole, dřívějšího sídelního města polských králů, se přijela podívat i redakce Camping, Cars & Caravans.

Jerzyho a Halinu Głowińské netřeba našim karavanistům dlouze přestavovat – s mnohými se totiž vidí již bezmála třicet let. V průkopnické éře karavaninku, ještě když tahouni klubu Kotwica Wrocław, si na základě písemných smluv opláceli návštěvy s karavan klubem Pardubice, Hradec Králové, Šumperk, Olomouc, Strážnice a Trenčín. Když v roce 2006, po 16 letech přerušené spolupráce, navázali Głowińští na dřívější přáteelská setkávání se svým nejbližším českým partnerem, Caravan clubem Pardubice, vzešly z této polsko-české symbiozy tři povedené karavanistické srazy ve městech Polanica Zdrój

(2006), Kudowa Zdrój (2007) a Wrocław (2008). Ani letošní, v posloupnosti již čtvrtý sraz co do kvality nezaostal. Ba co víc: Jerzy s Halinou, tolik oblíbení pro svoji veselou a srdečnou povahu, přivedli nevidanou organizátorskou práci. Někdo by mohl říct: „Nasadili latku hodně vysoko.“

Není to však přesné. Manželům Głowińským jde totiž v prvé řadě o to, aby si jejich host odnesl z Polska ty nejlepší dojmy. Proto bývají kostrou programu Halcamp Rally autobusové exkurze na historická či turisticky jinak zajímavá místa, po nichž běžně následuje večerní debata u „dlouhého stolu“. Podělit se o zážitky z prožitého dne lze totiž bez jazykových bariér. I při nabitém programu rally je však respektována vůle jednotlivce: „Nás sraz prožije každý tak, jak mu to vyhovuje. Jestli využije nabídnutých možností není tak podstatné jako to, jestli se s námi cítí uvolněně a příjemně.“

I. ČÁST RALLY: ŚWIDNICA, DOLNÍ SLEZSKO

Świdnica je městečko pro Čechy i Slováky takřka neznámé. Jerzy alias Jurek, jak jej oslovojují čeští karavanisté, o lokalizaci prvního dějství rally velmi dobrou češtinou říká: „Především jde o pekné městečko s historickými památkami,

► Marii Szcześniak, 78letou průvodkyni, si Češi doslova zamilovali.

situované zhruba padesát kilometrů na jih od Wroclavi – pro Čechy tudíž poměrně snadno dostupné. Z dorazivých cca 50 posádek tu bylo asi 17 z Pardubic – tedy z klubu, který se na přípravě tohoto srazu podílel. Nebyla k tomu potřeba žádná písemná smlouva, ty už se mezi karavanisty nenosí. Stačí slovo muže.“

Bonbónkem srazu manželů Głowińských jsou exkurze na historická místa s jazykově vybaveným průvodcem. Ve Świdnici si dvě skupiny karavanistů (norská výprava s výkladem v angličtině a smíšená výprava s výkladem v polštině) prohlédly historické centrum a jeho architektonické skvosty, mezi nimi Rynek (náměstí), Kościół Pokoju (Chrám Pokoje) a Muzeum Dawnego Kupiectwa čili Muzeum obchodu. V následujících dnech podnikli účastníci společný výlet na kolech do obce Krzyzowa a zámku Grodno. Ke koupání směli využít bazény u kempu provo-

► Čeští karavanisté na Wawelu
► Kočáry tažené párem koní jsou ozdobou krakovského náměstí právě tak jako Mariánský kostel.

zovaného Caravanning clubem Świdnica – čerstvě otevřeného, s čistými moderními sociálkami, přírodním prostředím a kapacitou cca 50 karavan. „Pro uspořádání menšího srazu hotová oáza,“ shrnuje Jerzy, pochvalujići si též přístup vedení okresu a města.

„Velmi nám vyšli vstří: například tím, že poskytli gratis vstupenky do Chrámu Pokoje, kde jsme si poslechli koncert Bachovy hudby. Zdarma jsme měli také vstup do katedrály, muzea a na bazény, do kterých se vcházelo přímo z kempu. Za mírný poplatek byla účast na folklorním programu spojeném s degustací polské krajové kuchyně. Řekl bych, že šlo o vzorový příklad spolupráce ve sféře cestovního ruchu. Tím, že děláme srazy s dobře fungující

organizací a kvalitním programem, se nám daří probudit v lidech zájem o návštěvu příhraničních polských regionů, z nichž většina je bohatá na historické památky. Je přitom běžné, že lidé v nich utratí nějaký ten zlotý – někteří dokonce opakovaně, protože se později vrátí, mnohdy v doprovodu svých přátel. Tyto souvislosti si radně uvědomují, takže jsou ochotni poskytnout nám slevy na turistické atrakce, věnovat dárkové tašky s propagativními materiály a podobně. My pak za ušetřené finance, čili peníze, které lidé vydali na pobyt, můžeme účastníkům rally nabídnout třeba čerstvé pečivo zdarma – tak tomu bylo ve Świdnici i Krakově."

II. ČÁST RALLY: KRAKOV, MAŁOPOLSKO

Krakov, bývalé královské město a po několika staletích tež hlavní město Polska leží v údolí řeky Visly, na křižovatce někdejších obchodních cest. (Ačkoli královské sídlo bylo z Krakova přeneseno do Varšavy již v roce 1609, první zmínka o Varšavě coby hlavním městě pochází údajně až z roku 1946.) Bez nadsázký lze říci, že tato metropole regionu Małopolsko je srdcem Polska: kolébkou jeho státnictví a kultury, a také nejkrásnějším a na historické paměti hodnosti nejbohatším polským městem. Legenda říká, že zakladatelem zdejšího hradu byl král Krak (etymologové se rozcházejí v názoru, zda byl Slovan nebo Kelt), přemožitel draka žijícího ve slunci wawelského návrší. Dnes je Wawel, někdejší tvrz Visla-

► Manželé Glowiński s polskými přáteli při goralském obědě v Zakopaném (Halina třetí zleva, Jerzy v čele stolu)

Rynek Główny, jedno z největších středověkých náměstí (200 x 200 m), je druhým komplexem historických památek. Jeho dominanta Sukiennice byla kdysi halou, v níž se prodávalo sukně – dnes pod podloubím najdete dlouhou řadu krámu se suvenýry. Ze všech 64 krakovských kostelů(!) učiní na turisty největší dojem dvojvěžatý Mariánský kostel s překrásným pozdněgotickým oltářem. Jeden z českých karavanistů vyjádřil svůj pocit takto:

„Chlubíme se Pražským hradem, ale v Polsku podobných interiérů najdete desítky. Člověka z jejich výzdoby až přechází zrak. Atmosféra je tu ale hodně těžká – samé kříže, mučedníci a výjevy násilí. Mě osobně nejvíce fascinují znalosti tehdejších architektů a řemeslné provedení. Je neuvěřitelné, že lidé se středověkou technologií dokázali navrátit tuny materiálu do velkolepého uměleckého díla.“

■ Poznání nezná hranic... Tak jako je neznají ani karavanisté, kteří přijeli na 4. Halcamp Rally. Výlet autobusem do Zakopaného, který si den před ukončením srazu ještě vychutnal norská výprava, byl poslední lahůdkou, již manželé Glowiński přichystali pro své skandinávské přátele. Večer v hale, mezitím co zaznivala děkovná slova shromážděných účastníků, Jerzy s dojemem prohlásil:

„Nejde nám o silné statistické údaje: kolik klubů, kolik posádek,... Chci vám poděkovat hlavně za to, že jste přijeli, že jste měli chuť poznávat polskou historii a že jste dokázali vytvořit přátelskou atmosféru. Jás s Halinkou se i v příštím roce budeme snažit splnit vaše očekávání – záleží jen na vás, co nového budete chtít v Polsku poznat. A pokud se vám tu náhodou přihodilo něco zlého – tento sraz byl srazem ztrát a nálezů – zapomeňte na to. Vzpomínejte jen na to dobré!“

Potlesk a v některých očích i slzy dojetí. Řetězem spojených rukou a v polštině zapívanou Auld Lang Syne skončila 4. Halcamp Rally – oslava mezinárodního karavanistického přátelství.

► Nechte malíčkých přijít ke mně... (Park Strzeleckiego)

▼ Busta krále Kazimíra Velikého v Solném dole Wieliczka

(Foto Miroslav Štalmach)

bychom moc neměli – nedal jsem mu pokoj, dokud nám nesehnal průvodkyni v češtině. Za to mu skládám obrovskou poklonu a zároveň dík všech českých a slovenských posádek.“

Zná to neuvěřitelně, ale děkovat je třeba i hospodářské krizi. „Ještě před dvěma lety by bylo nemyslitelné sehnat ze dne na den volný autobus s průvodcem,“ vysvětluje Jerzy. „Dnes, díky odlivu turistů, je taková improvisace možná. Jinak ale Polsko krizi příliš nepocítí, její dopad je spíše druhotný – jezdí k nám utrácet méně lidí.“

Marii Szczęśniak, 78letou průvodkyni, si Češi doslova zamilovali. Karavanisté z Kemp klubu Praha jí v závěru rally dokonce předali dárek – ponechme ho zabaleny. Bývalá stomatoložka, překypující životní energií a zaujetím pro historii Krakova, jim totiž po tři dny předávala perličky ze svých rozsáhlých vědomostí – souvislosti, které se v knižním průvodci nedočtete. Pod jejím vedením si karavanisté v Solném dole Wieliczka (327 m hlubokém, s celkovou délkou chodeb 300 km) prohlédli zpřístupněnou 3,5 km dlouhou trasu, zahrnující prohlídku soch historických i mytických postav vytesaných z kamenné soli. V dalších dvou dnech navštívili historické lokality Krakova.

Katedrála sv. Stanislava a Václava, umístěná na Wawelu, se stala tradičním místem korunovace polských králů poté, co v roce 1040 Kazimír I. Obnovitel učinil z Krakova sídlo polských panovníků. Je třetí budovou stojící na místě původní katedrály postavené Boleslavem Chrabrým. Tu současnou začal budovat král Vladislav Lokýtek a dokončil ji v roce 1364 jeho syn Kazimír III. Veliký – přítel Karla IV. Své místo věčného odpočinku v ní našli také nejvýznamnější vůdci Poláků: maršál Josef Pilsudski a generál Vladislav Sikorski. Mimochodem, slyšeli jste již o krakovském zvonu Zikmund? Vězte, že je jen o málo menší než jeho pražský jmenovec.